

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 5 DECEMBER 1903.

No. 12

Den heliga natten.

Det sväfvat ett stilla, domnande sus
 kring slumrande örternas sångar,
 och silfrade dimmors villande ljus
 nu darrar på Betlehems ängar.
 Det hörs ej ens sakta
 ett hviskaande ord,
 men herdarna vakta
 en betande hjord,
 det hvilat en slöja af snöhvit färg
 på vågiga kullar och fjärran berg.

Du kommer i natt, o heliga fröjd,
 att gästa de låga och ringe,
 en ängel från himlens saliga höjd
 står nära med strålände vinge.
 I arme, ej rädens!
 Han kommit, er vän!
 O, fröjdens och glädjens,
 I vallaremän!
 Det klingat en stämma ur töcknens

[flor:

"Jag bådade er glädje, osägligt stor!"

Då skiner på höjd, då klarnar i dal
 ett skimmer, som dunklet betvingar.
 Hvad himmelska härars växande tal!
 Hvad stjärnljusomglittrade vingar!
 Då ljuder i natten,
 som tonande gång
 af spelände vatten,
 instiktelsens sång:
 "Vår Gud vare ära, på jorden frid,
 åt mänskor en vilja barnhärtigt
 [blid!"

Vi skynda väl, säg, vi ila väl med?
 Med herdarna må vi oss gläda!
 Vi hastat till krubban, böja oss ned
 för barnet det milda, det späda.
 O saliga tinuma,
 då ljuset går upp
 ur villande dimma
 för bäfvaande hopp!
 I världen vårt lif var så sorgetungt;
 du, heliga barn, gör det ljusst och
 [lugnt.

C. D. AF WIRSEN.

JUL.

Luk. 2: 14.

κ. κ.

Jul i himmelen, jul på jorden, jul i människornas hjärtan.

Jul är en mycket gammal högtid, som firades äfven hos våra hedniska förfäder, men dess betydelse var naturligtvis en helt annan. Man ville gifva gudarna något offer, och detta skulle utgöra ett tack för ett godt

år. Vår kristna julhögtid är en helt annan fest och har ett helt annat innehåll. Den vill i stället gifva oss något, Guds egen Son, såsom en gåfva åt människorna, en Frälsare från all synd och därmed en glädje, som består midt i all sorg och allt lidande, — en glädje, som består, när allt annat försvinner. Till julen såsom en glädjens och den himmelska gåfvans högtid anknyter sig förkunnelsen om den himmelska glädjen med de orden: "Varen icke förfärad, ty se, jag bådade eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket." På så sätt, att himmelens glädje förkunnas för fattiga människor, blir julen en högtid till minne af den största glädje, som kan vederfaras världen.

Världen tyckes vara rik på glädje, men den glädje, som världen gifver, är en tom glädje, en glädje som förgår. Den är egentligen en fattigdom på glädje, ehuru den på allt sätt söker att dölja sin fattigdom. Den är en glädje i den världsliga medgångens dagar, som lämnar sorg kvar och störtar oss i bittra kval. Det är därför allt skäl, att vi söka en glädje, som verkligen upplyftar och styrker, en glädje, som består äfven i de onda dagar. Vårt hjärta söker glädjen, det fordrar den med all makt, men må vi söka efter en glädje, som går vidt öfver jordens gränser! "Världen förgås och hennes lusta, men Guds ord blifver evinnerligen." Det finns en ort, där evig glädje finnes, och det är hos Gud i himmelen. Där är glädjen evigt bofast, ty "Gud bor i ett ljus, och intet mörker är i honom." David sjunger: "Herre, min Gud, du är ganska härlig, du är däjelig och väl beprydd, ljus är din klädnad, som du uppå hafver." De heligas och saligas sysselsättning är att göra hans vilja, att lofva och prisat hans heliga namn, att han sett ned till jorden för att rädda det, som förtappadt är. Där är en evig julglädje, som intet jordiskt öra hör och uti ingen människas hjärta uppstigen

är. "Lofven, I himlar, Herren", sjunger David, "lofven honom i höjden, lofven honom alle hans skaror, lofven honom, I himlar, allt omkring." Vilja vi nu hafva del af denna sanna julglädje, så må vi icke rikta våra tankar nedåt, till mat och dryck, till festligheter och slöseri med Herrens gåfvor, till syndiga vanor och bruk, som fördärfva julglädjen, utan lyssna till änglarnas sång: "ära vare Gud i höjden." Ty från honom allena kommer den sanna julglädjen, och endast med hans sinne kunna vi rätt fira jul.

Såsom det firas en ständigt jul i himmelen, så minnar ock Herren oss att fira jul på jorden. Men ett julfirande skall vara och ske i hans sinne och efter hans vilja, i tro på honom, ty annars varder julen, huru mycken jordisk glädje än må tillkomma oss, en högtid, som bär med sig ett stort ansvar för oss. Herren har skapat oss till glädje, men vi hafva genom synden gått bort från glädjen i Gud. Men Herren har ändå icke öfvergifvit oss. O nej! Han sänder sin Son hit ned till oss såsom en af oss, dock utan synd, och genom Sonen vill Herren delgifva oss den himmelska glädjen. Gud ville hafva ett fridsrike på jorden, som synden gjort till ett tvedräktens och ofridens rike. Nu är Jesus Kristus vår frid, och han är kommen att stifta frid på jorden, och fridens barn äro Guds barn. Se huru stilla allt försiggår! Långt bort från världens buller och bång, alla tvister och strider, födes Jesus, okänd för människors blickar. Det är ingen yttre ståt, ingen prakt, allt är så obemärkt och stilla; Jesus visar, att hans "rike icke är af denna världen." Men himmelens änglar känna honom, fattiga nådelungrande herdor ila till hans möte; "de stilla i landet" förstå, att i dag är världens Frälsare född, Herren i Davids stad. — Så äga vi nu genom honom friden hos oss, och vi få se, att Herren har fridens tankar med oss. Vi äga ett hjärta bland oss, som öm-

mar för oss i all vår nöd, en "öfverstepräst, som kan varkunnas sig öfver oss." Det, som vi söka, ett hjärta, som önnar för oss i alla våra bekymmer och lidanden, ett hjärta, som älskar oss, som har medlidande med oss och förlåter och helar, det finna vi och äga vi i Herren Jesus Kristus, som helt och hållet tagit sig an oss alla. Är detta icke ett glädjeämne, som öfvergår allt annat, att vi äga Jesus, fridens konung hos oss, som kan vederkvicka oss och gifva oss ro till våra själar i denna kalla, kärlekslösa värld? Om du än ser mycken strid i världen, mycken oro i ditt eget hjärta, tro dock, att friden ligger i detta barn, och därmed ock den rätta julglädjen! Ty profeterna hafva bekräftat, att Gud i honom har allt behag! Ja, Herren har sagt: "frid på jorden", och må vi bedja, att Guds frid, som öfvergår allt förstånd, må blifva alltinera känd och få tämja alla vilda, obändiga sinnen och blifva boende i människornas hjärtan, så att allt flera och flera må kunna tacka Herren för hans frid! Bekänn därför inför Herren din öfverträdelse, så vill han förlåta dig och gifva dig den frid och fröjd, som består, när allt annat förgår!

Men icke nog att känna till och veta, att Kristus kommit hit ned till oss för att vara vår Frälsare och gifva sitt lif för vår återlösen, vi måste äfven mottaga honom i våra hjärtan, så att äfven dessa må jubla och fira jul. Vi må äga den största kunskap om Guds kärlek till världen och att Kristus är sänd oss till en Frälsare, men mottaga vi honom icke såsom vår egen Frälsare, som frälsar oss från synd, död och djäfvul, så har Kristus för oss blifvit fåfängt både född och död. Sann julglädje skola vi då först få, när vi villigt höra till, när Herren talar till oss, och villigt lyda honom och hans ord. Jul varder först då i våra hjärtan, när vi med Maria gömma och betrakta Guds ord i vårt sinne, öfverlämna oss åt ende Sonen, mottaga hans nåd och förlåtelse och vilja därpå både lefva och dö; när Herren varder vår högsta skatt och vårt hjärtas tröst och del. Ack, hvad blir då all jordens fröjd mot denna glädje! Då blir det ljusst och saligt, äfven om vi i det jordiska hafva litet; då veta vi, att vi hafva en Fader i himmelen, som vakar öfver oss, att hans "vilja är god", äfven om det för människors ögon skulle se mörkt

ut för oss. Den sanna julglädjen är en inre glädje, som ej kan minskas af lekamliga lidanden. Så sök då efter den sanna julglädjen och hjälp till, att allt flera må få del af den samma.

Ack, huru olika bereder man sig ej till den stundande julen! Huru bereder du dig, käre läsare? Längtar du efter julen såsom en de yttre gåfvornas och förlustelsernas högtid? Ser du i julen blott ett afbrott i arbetsdagens id och strid, då du skall taga igen, hvad du under arbetsdagen fått undvara? Se dig för, att du ej ådrager dig Guds rättvisa dom. Eller är ditt hjärta ett hjärta, som längtar efter Kristus själf? Ser du i honom din högsta skatt? Vål dig, om så är, ty säkerligen skall då Kristi härlighet lysa öfver dig, och hans stilla glädje blifva din glädje. Men kanske du har någon sorg på ditt hjärta, som vill förtaga julglädjen, kanske du har en ovän, som bringar dig försåt, eller du har en bortlupen son eller dotter eller något annat som trycker dig? Bär då fram allt till Herren, kasta all omsorg på honom, ty han har lofvat höra bön, håll hans ord honom före, och säkerligen skall du vinna, ty Gud hör bön. Gifve oss Herren i sin nåd den rätta julglädjen, att vi ock en gång må få fira jul i himmelen! Amen!

Ur *Beth.-Stjärnan*.

Adventstankar.

Det är egentligen blott *en* adventstank: Herren kommer. Advent är ett latinskt ord, som betyder ankomst. Adventstiden är därför den period, då Herren Kristus så väntas af de sina, som om han hvilket ögonblick som helst skulle anlända. Inom kyrkoåret äro adventsveckorna den korta tidrymd, som närmast föregår julen. Man har börjat ett nytt kyrkoår. Man blir med ens medveten om att en stor högtid står för dörren. Dagarna gå fort, ty brådskan med förberedelserna uppsluka tiden. För den lifligt intresserade, för den väntande upptaga jultankarna sinnet. Man lefver i julen allaredan från första söndagen i adventet. Det är jul blott en gång om året, och man vill ha jul riktigt och på allvar.

Men från evighetssynpunkten är hela den kristna kyrkans historia adventstiden. Församlingen har väntat Kristus. Hon väntar honom

fortfarande. Den första verkliga glädjen i människosläktets historia möjliggjordes vid den första julen, då Frälsaren föddes ett litet barn till världen. Och de återlöstas andra fullt verkliga julfröjd kommer att fullbordas, då Herren återkommer. Det blir den sista och största julfröjden eller den sig aldrig avslutande Guds rikets julhögtid i den saliga evigheten.

Nu är det särskildt texterna för andra söndagen i adventet, hvilka på detta sätt förtydliga för oss adventtidens högre betydelse. Ty dessa handla om den yttersta tiden. De tala om Herrens andra, sista tillkommelse. Men den yttersta tiden var för Kristi omedelbara lärjungar icke en långt aflägsen tidrymd, utan själfva den tid, de dagar och år, i hvilka de lefde och verkade. Han uppmanade dem till vaka, bedja och vara redo för människans Sons ankomst. Så uppfattades ock dessa heliga utsagor af apostlarna själfva, såsom vi kunna se af deras bref till församlingarna. Hvarje tillväxt i helgelse och nåd, hvarje evangeliskt bud till verksamhet, hvarje apostolisk maning till verksamhet, allt sattes i sammanhang med Frälsarens tillkommelse. Det är icke så mycket himmelens hvila och sällhet, som utgör dragningskraften för hoppet hos de troende, utan fastmera Herrens personliga uppenbarelse och glansen, praktin och den allt besegrande makten i hans närvaro, enligt den apostoliska framställningen. I andra artikeln af den apostoliska tron är ej heller Herrens tillkommelse uteglömd. Vi hafva ej såsom kristna rätt läst vårt nya testamente, ej heller rätt förstått vår troslära, därest vi ej fått syn på den stora sanningen och den allvarliga maningen rörande Guds Sons andra tillkommelse. Ingenting är så ägnadt att väcka i våra sinnen det slumrande adventsintresset som just detta: *Herren kommer*. Världens intressen hafva en tjusande makt öfver människorna. De sofva djupt och snarka hårdt. Hvad är orsaken? De vänta hvarken domaren eller Frälsaren. De tycka, att allt går bra som det går. Vissa vetenskapsmän se ännu millioner af år för släktets fortvaro på jordklotet, och däråt le de världsligt sinnade så ljust. Kommer en orolig aining någon gång, så skingras den samma så lättvindigt med detta inkast: "Hvar är nu löftet om hans

tillkommelse?" En sofvande kristenhet och en allmän förgätenhet af det som komma skall, se där de två kännetecknen öfver allt i den kristna kyrkans historia. När reformationens banerförare åstadkommo väckelse i sinnena, så fattades ingalunda adventsljudet i deras trumpetstötter. Luther själf hade apostlarnas åsikter om den stora dagens närhet. Och Herren vare prisad, aldrig ha adventsropen helt och hållet tystnat bland Guds rikets arbetare på jorden. Men hvad som särskildt i vår tid behöfves, det är kristna, som vänta Herren nu, som hafva en helig skyndsambhet med att få hans arbete uträttadt, innan han kommer, ja, att få allt färdigt till julens eviga högtid. Herren kommer. Må detta inspirera hela vår underriktning och hela vårt lif.

Och nu, då vi hålla på med förberedelser till vår julhögtid, må Herrens och apostlarnas ord predika högt för oss. Du, som läser detta, jag, som skrifver detta, besinna vi uppriktigt, att vi kunna bereda vår Frälsare en skön julfröjd med att sant och innerligt vänta honom såsom vårt hjärtas gäst? Men vänta vi honom, då älska vi honom. Och älska vi honom, ja, då är det hans kärleksvilja i oss, som uträttar allt. Det är hans kärlek, som tvingar oss att hålla hans bud, det saligaste tvång, den härligaste frihet, som kan tänkas. Denna adventstid är en väntans tid. Men den kan aldrig vänta för länge, som väntar på något godt. Tron, hoppet och kärleken kunna aldrig komma på skam. Och otåligheten och försagdheten äro släktingar till otron. Låtom oss hålla oss till Herrens löfte: "Jag kommer snart." Jordens adventstid är kort. Himmelens sköna jul tar aldrig slut.

OSCAR OSTRÖM.

Hosianna, välsignad vare han, som kommer i Herrens namn, Israels konung.

Joh. 12: 13.

Skall då människan, den olyckliga varelsen, som för sin synd ådragit sig förbannelse, få ropa hosianna och välsigna Gud och hans Son Jesus? Ja, detta visar oss Guds ord och de trognas exempel. Hosianna är bön, tack och hyllning till honom, som nedsteg från välsignelsens boning för att rädda människan ur

förbannelsens grop. Det har uppstigit ifrån jorden allt ifrån den stund, då Gud predikade evangelium för våra stamföräldrar i paradiset. Abels offer var ett hosianna. Så voro likaledes alla gamla förbundets offer och gudstjänsthandlingar. Så äro nu alla Guds barns böner, tårar och lofsånger. En gång skola alla tiders trogna samlas för att höja lofvets och tillbedjans hosianna så att himmel, jord och hela skapelsen jubilerande skola tillsammans med de heliga änglarna svara: Amen, amen! Uppb. 5: 8—14; 7: 9—12.

Han, som en gång kom i ringhet, i tjänareskepelse, "en smärtornas man och förtrogen med lidandet", var den evigt välsignade Guds Son, i sig själf full med välsignelse. Han kom för att upphämta ur förbannelsens grop människan, Guds afbild, och föra henne tillbaka med sig till välsignelsens boningar. Han grät, han svettades, han blödde och dog, men därmed banade han den nya och levande vägen, på hvilken syndare kunna ingå rättfärdiga uti det eviga lifvet. Han ingick efter försoningslidandet uti härligheten hos Fadern och sitter såsom vår medlare på hans tron, omgifven af skaror, som sjunga försoningsdödens stora betydelse.

En annan gång skall han låta se sig utan synd. Då skall han komma med stor makt och härlighet. Allas ögon skola se honom, jordens grundvalar skola bäfva, alla knäen skola böjas inför honom och alla tjungor skola bekänna, att han är Herre, Gud Fader till ära. Tänk, hvilket advent! Hvilken palmsöndag! Hvilket hosianna!

Nu uppfångar hans öra natt och dag de salighetssökande själarnas hosianna ifrån jorden. Själur, som sjunkit djupt ned i syndaträcken, som blifvit illa rifna af de andliga fienderna och hotats med evig förtviflan och död, hafva blifvit funna af den gode herden, de hafva hört hans röst och de ropa sitt "hosianna, fräls min själ!"

Förflorade barn hafva kommit hem och funnit nåd och full arfsrätt, och de ropa lofvets och tacksägelsens hosianna. De hålla i därmed, så länge de stå i nåden, ty barnskapets stora nåd är hvarje morgon ny. Men stundom måste dock de trogna just under nådaståndet pröfva äktheten af sin andliga vapenrustning och svänga det tveeggade svärdet emot

de andliga fienderna. Då höres stridstumultets hosianna ifrån valplatsen. För Lammets blods skull förvandlas stridens hosianna till segerens glädjerop.

Alla Guds trogna på jorden arbeta för sin Herres sak, hvar och en med sin gåfva och under sina särregna förhållanden. Somliga äro, i likhet med de tolf, predikanter, och de lägga sina kläder på åsninnans rygg, och Jesus sätter sig därpå. Andra äro icke predikanter, men de göra dock stora gärningar till Herrens ära, dessa breda sina kläder på vägen, där Jesus färdas. Andra tala väl om Jesus, om hans sak, och de göra för honom sina många småtjänster; dessa strö kvistar på hans väg. Från alla håll höres hosianna. Man hör det från våra gudstjänster i kyrkan, ifrån missionsfältet i hednavärlden och ifrån Guds folks barnhärtighetsinrättningar.

Männe Gud hör ifrån alla familjer inom kristenheten denna hyllning: tårarnas hosianna, glädjens hosianna, lidandets hosianna ifrån sjuklägret? Må det kommande kyrkoåret bevittna ett kraftigt hosianna ifrån hela kristenheten, särskildt ifrån vår kyrka, vår synod och vår lilla konferens! Käre läsare, stämmer du in i detta hosianna?

B. S. N.

Kyrkliga nyheter.

Pastor Martin L. Larson har mottagit kallelse från den sv. ev. luth. församlingen i Buffalo, New York.

* * *

Konferensens missionsstyrelse har kallat pastor Oscar Oström till respredikant för en tid af tre månader.

* * *

Zions-församlingen i Everett har kallat pastor C. O. Morland till lärare.

* * *

Pastoratet Fairhaven-Clearbrook har senast kallat pastor J. E. Rydbäck till sin lärare.

* * *

Ändrade adresser: Pastor G. A. Andersons adress är: Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 1; pastor John Jespersens adress är: 01325 Lincoln st., Spokane, Wash.

* * *

Astoria, Oregon. Här i vår församling är allt lugnt och stilla, kanske allt för stilla, ty det ser ut, som om ingenting hände och som om vi ingenting uträttade.

Sadie Maria, dotter till J. P. Carlson och hans hustru Mary, döps

tes söndagen den 8 nov. till Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Dopvittnen voro Jonas och Sara Person från Blind Slough.

Våra vänner Andrew Olsons vid Lewis and Clark pröfvades hårdt nyligen, då deras son Victor vid arbete på "box-factory" så skadade sin hand, att denna måste aflagas ofvan handleden. Victor konfirmerades i vår församling en tre år sedan och var redan en lofvande arbetsam yngling. Detta var en hård motgång både för honom och föräldrarna.

* * *

Hockinson, Wash. Församlingen härstädes hade tagit reda på att deras pastor passerade sin 46:te årsdag den 13 oktober, och en stor del af männen, med pastor L. O. Lindh i spetsen, kommo vid lyktsken på aftonen till hans hem i skogen och förärade honom en summa penningar. Detta var nu tredje gången på ett år, som denna församling gjort påhälsning af liknande anledning hos sitt prästfolk. Tack!

* * *

Gooseberry, Oregon. Om missionsmötet i denna församling meddelas på annat ställe i detta nummer. Pastor Oscar Oström, som deltog däri, måste begifva sig hem den 6 nov., men pastor loci hade möte med kvinnoföreningen och en del af familjefäderna hos mr A. Carlsons samma dag. På söndagen den 8 hölls predikan i församlingens kyrka på förmiddagen, och på aftonen hölls predikan på engelska språket i ett skolhus vid Douglas, 30 mil norr om kyrkan. Allt folket vid Douglas, amerikaner såväl som svenskar, synes vara ett kyrkligt folk och besöker allmänt gudstjänsterna.

* * *

Seattle, Wash. Vår "cement walk" är nu färdig. Det var en både nyttig och prydlig förbättring omkring vår egendom. Sådana "walks" nedläggas nu öfver allt i staden. En svensk firma har på en kort tid lagt flera mil sådana trottoarer. Det förskönar staden och gifver oss något varaktigt att gå på. Till himmelen behöfva vi icke bygga vare sig trottoarer eller vägar. De äro alla färdiga, men där äro endast några få, som glädja sig däråt och som vilja bevandra dem. Må Herren få vinna allt fler både här och annorstädes.

Mötet i Spokane och bröders nngänge var kärt, men det är ock godt att vara hemma igen. Söndagen

den 8 nov. var en skön dag i Herrens gårdar, särskildt var aftonen skön. Bönemötet kl. 7 besöktes af omkring ett hundra personer. Vid gudstjänsten, som börjades kl. 8, var kyrkan väl fullsatt med folk. En ovanligt stor skara deltog i Herrens heliga nattvard. Församlingen föröktes md 12 nya medlemmar, af hvilka 8 voro kommunikanter. Gud välsigne dem och oss alla. Må vi alla få vara med den triumferande församlingen i himmelen.

* * *

Redovisning. På subskriptionen för respredikant har under tiden den 7 juli till den 1 nov. inkommit följande:

Från Portland:	
Julius Ingman	\$ 3.50
Otilia Eklund	3.00
Ila Wanström	2.00
Mrs G. Olson	1.00
Kateket J. A. Levin:	
Douglas City, Alaska.....	10.00
Från Moscow:	
C. A. Carlson	2.00
Gustaf Johnson	1.00
Allen Ramstedt	1.00
Från Spokane:	
O. M. Liljequist	5.00
O. Sandström	5.00
J. A. Anderberg.....	2.00
C. Olson, Hockinson.....	1.00

Summa \$36.50

Förut redovisadt459.17

Totalsumma den 1 nov. . . \$495.67

Hjärtligt tack till alla gifvare.

MARTIN L. LARSON.

* * *

Marshfield, Ore., den 9 nov. 1903. Efter ett års svårt bröstlidande slutade Herman L. Grant sin jordiska lefnadsbana den 19 okt. d. å. Den hädangångne var vid dödstillfället 32 år, 3 månader och 7 dagar. Han efterlämnar sörjande änka och tre barn — däraf 2 söner i ett förra och en dotter i ett andra gifte. Deras ålder varierar från 1 till 10 år. Slaget kändes djupt och sorgen tung. Vid båren stod äfven en sörjande broder samt på aflägsen ort en sörjande syster. Dessutom deltog många släktingar och ett mer än vanligt stort antal deltagande vänner. Begrafningen ägde rum den 21 okt. från härvarande sv. luth. kyrka, af hvilken han i lifstiden varit en verksam medlem och en mångårig trogen, för församlingens väl nitälskande trustee.

Vår församling känner och erkänner härmed den stora förlust, som drabbade oss genom en så trogen och deltagande medlems frånfalle, men vill på samma gång tillkänna-

gifva, att det, som var för familj och församling en så kämbar förlust, var (hoppas vi) den hädangångnes vinning. Medlemskapet i den kristna församlingen var för honom dyrbart. Det är en oemotsäglich sanning, att skola hjälpbehöfvande syndare beredas till himmel och salighet, måste de komma Gud nära, ja, i personlig gemenskap med honom, hvilket står oss till buds endast i Guds församling, hvarför nödvändigheten af medlemskap däri bör inses och erkännas och hvar och en hjärtligen beakta hjudningen till Lammets bröllop för att inför hela skapelsen få sjunga afskedssången: "Gud vare tack, som oss segern gifvit hafver genom vår Herre Jesus Kristus."

Olyckshändelser af mer och mindre svår beskaffenhet höra nära nog till ordningen för dagen i de många skogsafverkningskvarteren och kolgrufvorna härstädes. Nu senast blef en arbetare i en grufva, Mats Stone-lake, bördig från Finland, lifsfarligt skadad den 23 okt. Då han i sällskap med fyra arbetskamrater på morgonen skulle inträda i grufvan, möttes de af utströmmande gas, som antändes af den i mössan brinnande lampan, hvilket föranledde en stark gasexplosion, hvaraf den förolyckade erhöill så svåra skador, att han alled den 26 okt. vid 31 års ålder. Han efterlämnade änka och fyra minderåriga barn. Gud hugsvale de sörjande.

B. F. BENGTSON.

* * *

Redovisning. Under oktober månad ha följande bidrag inkommit:

För konferensens mission:

Immannuels-förs., Portland..	\$ 3.95
Första förs., Astoria.....	2.10
Första förs., Tacoma.....	14.10
Carolina Young, Astoria....	1.00

\$21.15

För hednamissionen:

Saron förs., Powell Valley..	3.15
Första förs., Astoria.....	2.00

\$5.15

För söndagsskolverksamheten på missionsfältet:

Söndagsskolan, Portland....	2.00
Söndagsskolan, Marshfield...	1.80
Söndagsskolan, Troy.....	4.16
Söndagsskolan, Moscow.....	2.34
Söndagsskolan, Hockinson...	.50

\$10.80

För immigranthenmet i Boston:
Gethsemane-förs., Seattle... \$10.00
För immigranthenmet i New York.
Immannuels-förs., Portland.. 4.55
Första förs., Tacoma..... 5.60
\$10.15

För synodens kassa:

Zions-förs., Moscow	4.45
Westdala förs., Troy.....	2.85
Cordelia förs., Lenville.....	.90
Första förs., Astoria.....	2.00

\$10.20

För Church Extension Society:

Immanuels förs., Portland..	\$3.85
För diakonissanstalten i Omaha:	
Cordelia-förs., Lenville.....	\$5.20
För skolskulden i Rock Island:	
Mrs P. Polson, La Conner..	\$100.00

Summa summarum \$176.80

Med tacksamhet erkänns ofvannämnda bidrag.

Portland, Ore., den 31 okt. 1903.

JOH. W. SKANS,
Columbia-konf. s kassör.

* * *

Tacoma, Wash. Ännu en gång hafva vi fått se en blomsterknopp vissna, falla af och bäddas i jorden. Tätt hafva dödsbuden drabbat i vår midt. Denna gång var det Segrid Josephina, ett af Otto och Augusta Moodys barn, som blef offret, att vittna för oss om allas vår dödlighet, på det att vi måtte betänka vår egen förestående hädanfärd, att den icke måtte komma oss oförberedt uppå. Den lilla stofthyddan låg så lugn i kistan, omkring och uppå hvilken lagts mången blomstergärd, där hon stod i kyrkan söndags e. m. den 18 okt. Guds lefvande och lifgifvande ord passade de sörjande och oss alla närvarande väl vid detta tillfälle. Det är balsam för svidande sår och tröst för bedröfvade hjärtan. Ja, hon är hemma hos Jesus i himmelen, ty hon var barn både lekamligen och andligen, endast på fente året. Outsägliga tröst!

Vi behöfva icke vara i ovisshet om hvad den nådefulle Guden har afsett med dessa tätt på hvarandra följande dödsfall ibland oss. De äro allvarliga varningsrop till oss en hvar att bereda oss för vår egen dödsstund. De äro ock trosstärkande skickelser för dem, som vänta ett annat, löftets, land än detta jordiska.

Med sångaren må vi bedja: Beredd håll mig, o Jesus Krist, att vänta din ljufva ankomst, när du sist vill hämta ur låredalen från jordekvalen din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

Den betydelsefulla sjätte november 1632 äger, om möjligt, ännu större betydelse och värde för hvarje öfver mänskligheten sedan dess framillande år. Så länge hjärtan klappa

varmt för sanning, religion och samvetsfrihet och icke själfviskhetens pösiga anda förvändt sinnena från tacksam hägkomst af fädrens dyrköpta segrar uti förvärfvandet därpå åt dem och oss, skall den sjätte november förblifva en stor och helgad minnesdag, en dag invigd genom hjältekonungens, Gustaf II Adolfs, och hans medkämpars blod, att uppväcka och vidmakthålla oupplöslig kärlek till dessa oskattbara förmåner.

Trenne fester firades samtidigt af församlingen den sjätte november, nämligen reformations-, Gustaf Adolfs- och offerfest. Följande goda program utfördes ganska förtjänstfullt:

1. Psalmen 121....församlingen
2. Bibelläsning och bön.
3. "Guitarr duett....fröknarna Jakobson och Anderson.
4. Deklamation...fru C. E. Frisk
5. Solosång.....fru J. R. Brown
6. Violinsolo Ruben Johnson
7. Sång kören
8. Tal.....pastor C. E. Frisk
9. Solosång...herr P. J. Johnson
10. Deklamation...fru E. V. Nilson
11. Duett-sång fröknarna Anderson och Rydberg.
12. Offer.
13. Psalmen 378....församlingen
14. Välsignelsen.

Offret öfversteg \$60. Sedan inbjöds man af kvinnorna att stiga ned i kyrkans undervåning att förse sig med kaffe och dopp gratis. Aftonen tillbragtes mycket angenämt och lämnade ett godt intryck efter sig. Kyrkan var ock smakfullt prydd ofvan och nedan. Martin Luthers och Gustaf II Adolfs porträtt hade ock anbragts på passande plats i koret, högtiden till ära. Långe lefva dessa ädla gärningar i tacksamt minne hos Sveas ättlingar i alla land, och må ofödda slakten, när de skåda ljuset, upptaga sina förfäders väl utförda värf och bringa det till större fullbordan.

C. E. FRISK.

* * *

Moscow, Idaho. Vår församling fick en liten efterskörd från mötet i Spokane, i det att pastorerna Martin L. Larson och John Jespersen hedrade oss med ett kort besök. Pastor Larson predikade här på kvällen den 3 nov. och pastor Jespersen höll reformationspredikan på kvällen den 5. Hjärtligt tack för besöket och välkomna åter!

Kvinnoföreningen har haft tvenne möten med ungefär det vanliga antalet besökare. Det ena hölls hos

mrs E. Martin den 21 okt. och det andra hos Mrs N. M. Larson den 11 nov. Kollektorna vid dessa möten uppgingo till \$1.35 och \$5.15 respektive. Om synauktionen på tacksägelsedagens kväll få vi berätta nästa gång, ty detta sändes till trycket, innan den hållits.

Ungdomsföreningen har ock hållit tvenne ordinarie möten och ett extra. Vid alla tillfällena var ungdomen ganska allmänt samlad. De tvenne mötena hölls i ofvannämnda hem på kvällarna den 21 okt. och 11 nov. Föreningens kassa stärktes genom kollekt på \$3.08 och \$1.30. Det extra mötet hölls i prästhuset den 16 nov. och sammankallades på några medlemmars begäran för att utröna, om föreningen ville bekosta insättandet af elektrisk belysning i prästhuset. Ett förslag i detta syfte bordlades emellertid tills vidare.

50-cents afgiften till konferensens mission och 10-centsafgiften till Augustana College och Seminarium har inbetalts af följande familjer och enskilda. De, som ännu icke hafva inlämnat dessa afgifter, ombedjas vänligen att med första fullgöra denna kristliga kärleksplikt. I första kolumnen angifves missionsbidraget, i den andra skolafgiften:

A. Ramstedt och familj..	\$3.00	\$60
Gust Olson	.. 1.00	.25
C. B. Green	.. 1.00	.25
Emil Johnson	.. 1.00	.20
Ed. Lundquist	.. 1.00	.20
Gust. Anderson.	.. 1.50	.20
Chas. Peterson	.. 1.00	
Mrs Bathles	.. 2.00	.40
John Almquist	.. 1.00	.25
Adrian Nelson	.. 1.00	.20
A. J. Nelson	.. 1.00	.20
C. J. Edwin	.. 1.50	.30
O. Christenson	.. 1.00	.20
John Olson	.. 1.00	.25
A. Lind	.. 1.00	.20
Oscar Larson	.. 1.50	.30
C. Lundquist	.. 1.00	.20
N. M. Larson	.. 1.00	.20
John Anderson	.. 1.00	.25
A. J. Lindquist	.. 1.50	.30
T. Lundquist	.. 1.00	.20
A. G. Anderson	.. 1.00	.20
G. K. Karlson	.. 1.00	.20
J. G. Lundquist	.. 1.00	.20
J. A. Anell	.. 1.00	.20
Gust Johnson	.. 4.00	.80
John Carlson	.. 1.00	.20
P. J. Persson	.. 1.50	.30
N. J. W. N.	.. 2.00	1.00
Victor Lundquist50	.10
Magnus Johnson50	.10
Chas. Oberg50	.10
Conrad Peterson50	.10
John Quist50	.10
Carl Anderson50	.10
Maria Lundquist50	.10
Robert Lundquist.....	.50	.10
P. M. Gustafson.....	.50	.10
A. V. Gustafson.....	.50	.10
Hilda Almquist.....	.50	.10
Hanna Johnson.....	.50	.10

Har något misstag begåtts, så anhålles vänligen, att man underrättar därom.

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott 50 cents
" " " till Sverige 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklistrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationsstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., R. F. D. No 1, Mt. Vernon, Wash.

Pastor N. J. W. Nelson, sek., 823 East 5th St., Moscow, Idaho.

Pastor Joh. W. Skans, kassör, 112 N. 15 st., Portland, Ore.

COLUMBIA tillönskar alla sina läsare en glad och fridfull JUL.

* * *

Må det ordet: "Se jag bådär eder stor glädje, ty i dag är eder född Frälsaren", under den nära förestående stora högtiden få tillföra mången en fröjd, liknande den, som de erforo, till hvilka dessa ord första gången talades.

* * *

Gud, vår himmelske Fader, kan glädja såsom ingen annan, och han vill gifva åt en hvar del af den sanna glädjen. Denna består i ägandet af hans julgäfvor till människorna: den enfödde Sonen. Har du, käre läsare, mottagit honom, då vet du, hvad sann glädje är.

* * *

COLUMBIA kommer, vill Gud, att utgifvas äfven nästa år. Detta på grund af många påtryckningar från läsekretsen. Vi tacka hjärtligt för alla dessa vänliga bref. Äfven ville vi tacka alla, som inbetalt sin skuld. Likaledes dem, som redan förnyat sin prenumeration för nästa år. Vi bedja ock vänligen alla, hvilkas prenumeration utlöper med detta nummer, att snarast görligt insända sin prenumeration för 1904. Högligen skulle vi uppskatta en tjänst i form af anskaffandet af en eller annan ny prenumerant. Den, som skaffar en ny prenumerant, får sin tidning för 30 cents; den, som skaffar två nya prenumeranter, får sin tidning

gratis: allt för nästa år räknadt. Är det någon enda (hvarför icke många?), som vill på detta sätt hjälpa?

Vi hoppas, att konferensens pastorer vilja godhetsfullt fortfarande såsom hittills flitigt insända bidrag i form af värdefulla artiklar och nyheter från sina respektiva pastorat. Vi mottaga äfven med tacksamhet lämpliga bidrag från andra personer. COLUMBIA blir väsentligen, hvad dess korrespondenter göra henne till.

Med tacksamhet för all hjälp i det flydda, med bön om öfverseende med våra brister och med hopp om kraftigt bistånd i framtiden, tecknar ödmjukligen

REDAKTÖREN.

Under de första åren betjänades församlingen af pastor Carlson, stud. S. G. Youngert, pastor C. P. Rydholm och stud. C. R. Chindblom. Under de senaste tio åren har pastor G. A. Anderson fört herdestafven. Som bekant flyttade han förliden september till La Conner, Wash., och efterträddes af pastor John Jespersen från Rock Island. Vi introducera honom härmed till våra ärade läsare! Å annat ställe i dagens nummer finnes en bild af honom och jämväl en bild af kyrkan. Församling och pastor synas mycket hoppfulla och entusiastiska med afseende på framtiden. Bland annat är redan ett pastorsboställe i görningen. Lycka till!

Pastor J. Jespersen.

Columbia-konferensens allmänna missionsmöte i Spokane, Wash.

Spokane är en ganska vacker och välbelägen stad på omkring femtio tusen invånare. Staden genomflytes från öster till väster af Spokanefloden, som midt i staden bildar några ansevärdiga vattenfall, de s. k. Spokane Falls, hvilka utgöra det ingalunda minst sevärda i denna stad. I staden lär finnas åtskilliga tusental af våra landsmän, och bland dessa har af vårt samfund öfvats kyrklig verksamhet sedan ungefär tjugo år tillbaka. Församling stiftades den 25 juni 1888 af pastor P. Carlson. Den erhöll namnet *Salem*.

Huru församlingen bevisade sin tacksamhet mot den afgående läraren, är redan förut omtaladt i denna tidning. Det bör ock nämnas, att hon ej heller uraktlät att hjärtligen hälsa sin nye lärare välkommen. Detta skedde å måndagen före konferensmötet, då församlingen en masse uppvaktade pastorn i hans tillfälliga bostad och skänkte honom en välkomstgåfva på \$56.60. Må ett sant fridsförhållande städe ägarum mellan församling och lärare.

Till mötet hade alla konferensens pastorer utom en infunnit sig. Under hela mötet hade konferensen glädjen äga såsom gäst synodens missionär i Butte, Mont., pastor J. E.

Shipp. Tillsammans voro vi således 9.

Mötet öppnades på kvällen den 28 oktober med högtidlig högmässogudstjänst. Som liturger tjänade pastor Shipp och sekr. Konferensens ordförande pastor Martin L. Larson höll konferenspredikan med ledning af Luk. 10: 38—42. Ämnet var: Det ena nödvändiga. Detta ena är icke att vara rik, äga god hälsa, mänsklig vänskap, bygga kyrkor och åstadkomma stora församlingar, yttre förbättringar, reform m. m.; faran härför är synnerligt stor i vår tid; så mycket Marta-bekymmer. Det ena nödvändiga är att sitta vid Jesu fötter: frälsningens vinande. Jesu ord är ett bättringsord; ett fröstens ord till dem, som lyssnat till bättringsordet: varningens och förmaningens ord till dem, som hålla på att bli fröga och slappa, som upptagas af jordiska omsorger; kraftens ord till alla svaga och trötta. Herren stärker de sina till både kropp och själ och förhåller dem en kommande hvila. Vikten af att det måste blifva en hel omvändelse, betonades. Efter predikans slut hälsade församlingens pastor alla gästerna välkomna.

Den 29 på e. m. hölls teologisk diskussion öfver ämnet: Vikten af och bästa sättet för församlingsmedlemmarnas deltagande i Guds rikets verksamhet. Pastor Larson hade författat teser och inledde diskussionen, i hvilken sedan alla pastorerna deltog. Guds rikets verksamhet, vikten af församlingsmedlemmarnas deltagande däri och sättet för detta deltagande voro de hufvudtankar, omkring hvilka samtalet rörde sig. Diskussionen fortsattes påföljande dags e. m. och på söndagseftermiddagen.

På kvällen förekommo tvenne predikningar. Pastor B. S. Nyström predikade öfver Uppb. 14: 6—7. Hans ämne var: Den kristna församlingens kallelse. Pastor J. E. Shipp bade till text 1 Tim. 4: 7—8, som gaf honom anledning att framställa ämnet: Gudaktighetsöfningens nytta och löfte.

På fredagskvällen den 30 oktober hölls en anslående reformationsfest. Pastor C. E. Frisk höll tal på svenska och pastor Oscar Oström talade på engelska. Tvenne af församlingens unga damer deklamerade hvar sitt goda stycke; dessutom förekommo åtskilliga sångnummer af församlingens kör, en manskör och

Sv. ev. luth. kyrkan, Spokane, Wash.

solo. En inträdesavgift af 25 cents begärdes. Kyrkan var full till sista plats, äfven läktaren var fullsatt. Efter programmets slut serverades förfriskningar gratis i skolrummet. Nettoinkonsten för kvällen belöpte sig till omkring \$70.

Söndagen firades högmässogudstjänst och nattvardsgång. Skrifte-tal hölls af sekr. öfver Matt. 5: 6, och pastor Anderson höll predikan öfver dagens text med ämne: Jesu lärjungars salighet. I nattvarden deltog ett jämförelsevis litet antal, syntes det oss. Efter gudstjänstens slut hölls söndagsskola. Därvid hölls korta tal till barnen af pastorerna Frisk, Oström och Larson.

I aftonsången predikade pastor Joh. W. Skans öfver en del af aftonsångstexten med ämne: Hvad en kristen alltid bör komma ihåg. Sedan en duett sjungits, talade pastor Nyström en kort stund med anledning af 1 Kor. 15: 58.

På måndagskvällen den 2 nov. installerades pastor Jesperson i sitt ämbete som församlingens lärare.

Ordföranden höll installationstalet med ledning af Hes. 3: 17: Människobarn, dig har jag satt till väktare för Israels hus. Därpå förrättade han, biträdd af de öfriga närvarande pastorerna, den högtidliga installationsakten. Pastorerna Skans, Nyström och Oström hade nämligen under e. m. måst lämna mötet, den förstnämnde på grund af fru Skans' sjukdom och de båda andra för att i tid hinna till ett i Gooseberry, Ore., pålyst missionsmöte. Efter installationen höll pastor Anderson ett kort tal, kryddadt med hjärtlig humor, gratulerande församlingen. Efter honom uppträdde åter ordföranden och frambar gästernas tacksamhet till församling och pastor för kärlek, välfägnad och gästvänskap, som dem rikligen vederfarits under mötesdagarna. Och sist tackade pastor Jesperson bröderna å egna och församlingens vägnar för deras besök och andliga gåfvor genom det predikade ordet.

Pastoralkonferens hölls fyra förmiddagar. Under de första tre dis-

kuterades ämnet: Helgelsen i in-skränkt bemärkelse, hvilken diskussion inleddes af pastor Frisk med en skrifven afhandling. Denna återfinnes å annat ställe i detta nummer.

Af beslut, som fattades, må följande antecknas: 1. Att pastor Jespersen leder diskussionen vid nästa pastoralkonferens; 2. att följande ämne behandlas: Betydelsen af den personliga begåfningen och dess fortsatta utbildande såsom en förutsättning för predikantens framgång vid ordets förkunnande; 3. att "Helgelsen" blir ämnet för den allmänna diskussionen vid nästa årsmöte.

På måndags förmiddagen behandlades, enligt beslut af konferensen vid sistlidet årsmöte, frågan om konferensläroverks upprättande. Diskussionen öfver denna fråga föranledde följande beslut: Pastoralkonferensen har enligt af konferensen vid förlidit årsmöte gifvet uppdrag behandlat frågan om konferensskolas upprättande, och anser den, att en sant kristlig skola är behöflig och borde så fort som möjligt påbörjas, om nödiga medel därför kunna anskaffas.

Så var detta missionsmöte i Salem slut. Det kännetecknades af broderlighet, frid och endräkt. Må det hafva fått tillföra en hvar, församling och pastor, mycket af Guds rikets goda. Vid alla gudstjänster och möten var kyrkan väl fylld med uppmärksamma åhörare. Flera musikaliska förmågor bidro vid hvarje gudstjänst med en eller flera kör-, duetti- och solosånger till högtidens förhöjande.

Vi rönt alla ett hjärtligt mottagande i de respektiva hemmen. Middag och kvällsvard fingo vi städse förtära gemensamt här och där i hemmen, och — ja, vi sökte nog göra rättvisa åt de goda och rikhaltiga rätterna, men förmågan var kanske mera begränsad än viljan! Allmän välmåga synes råda bland vårt folk i Spokane, de bo i rätt smakfulla hem och hvad bättre är: de äga sina hem.

Ett innerligt tack till våra respektive värdfolk och till hela församlingen!

Vårt möte afslutades med att gemensamt afsjunga den sista versen i psalmboken:

"Herre, signe du och råde
och bevarare nu oss väl!
Herre, ditt ansikt i nåde
lyse alltid för vår själ!

Herre Gud, dig till oss vänd,
och din frid oss allom sänd!
O Gud, Fader, Son och Ande,
dig ske pris i allo lande!"
N. W. X.

Kyrkliga nyheter.

Troy, Idaho. Äfven Westdala-församlingen hade glädjen få ett besök af pastorerna Larson och Jespersen i början af förliden månad, hvaröfver hon känner sig mycket tacksam. Pastor Jespersen höll en gedigen predikan öfver slutverserna i Mattei evangelium på eftermiddagen den 3 nov. På kvällen den 4 hade vår litterära förening "Concordia" anordnat en ungdoms- och reformationsfest. Å programmet förekommo deklamationer af hr Axel Olsson, fröken Hilda Olson och hr Gustaf Torell, solosång af fru Axel Olsson och en sång af systkonen Westberg. De båda besökande pastorerna glädde oss med hvar sitt tal. Past. Jespersen höll ungdomstal och pastor Larson höll reformationstal. Det regniga vädret blef nog ett hinder för en del, som annars hade kommit tillstädes. Inkomsten vid festen belöpte sig till ungefär \$12, hvilket skall användas till inköp af böcker för föreningens bibliotek.

Vid sitt reguljära möte den 13 nov. beslöt Concordia-föreningen att inköpa böcker för en summa af \$25. Detta blir början till ett bibliotek. En tremannakommitté tillsattes för att ombesörja sagda bokinköp.

Kvinnoföreningen höll sitt månadsmöte hos Mrs John Bergloff den 21 nov. Blott några få voro närvarande. Kollekt \$2. Nästa möte hålles hos Mrs C. J. Dalin den 12 dennes.

Följande familjer och enskilda hafva infattat sina 50-cents och 10-cents afgifter till konferensens mission och Augustiana College och Seminarium, beloppen för de särskilda ändamålen angifna i olika kolumner:

John Bergloff o. familj.	\$1.50	.30
Peter Olson	"	1.00 .20
O. G. Anderson	"	1.00 .20
Johan Larson	"	1.00 .20
O. A. Johnson	"	1.00 .20
Lawrence Johnson	"	1.00 .35
Axel Olsson	"	1.00 .20
Swante Johnson	"	1.00 .25
Nils Persson	"	2.00 .10
F. Beckman	"	1.00 .20
Pastor P. Beckman	"	1.00 .20
F. O. Swanson	"	1.50 .30
Aug. Johnson	"	1.00 .25
Charles Holmes	"	2.00 .10
Paul Smith	"	2.50 .50

John Smith	"	1.00 .20
B. Peterson	"	1.00 .25
Mrs Christ. Fahlquist	"	1.50 .30
L. G. Torell	"	1.50 .30
C. J. Dalin	"	2.00 .40
A. Westberg	"	2.50 .50
Aug. Larson	"	1.00 .20
Olof Olson	"	2.00 .50
Gust Ruberg	"	1.00 .20
Mrs C. A. Broman	"	1.00 .20
A. V. Sjölander	"	1.00 .20
John Johnson	"	1.00 .20
Carl Anderson och moder	1.00	.20
Sofia Anderson50 .10
Olof Johnson50 .10

Om misstag förefinnas, haf godheten underrätta oss.

* * *

Portland, Oregon. Den 24 okt. hade flickornas syförening en s. k. paketförsäljning, hvilken inbragte omkring \$15 till förmån för församlingen. Föreningen har skänkt församlingen 25 psalmböcker för bruk vid den allmänna gudstjänsten. Församlingen är innerligt glad och tacksam till vår kära ungdom för den hjälp, som den gifver henne.

Tisdags aftonen den 10 nov. höll ungdomsföreningen reformationsfest, som var väl besökt, fastän väderleken var ganska ogynnsam den kvällen. Svenska sängklubben "Columbia" uppträdde med tvenne nummer och sjöng förträffligt. Vi hoppas, att nämnda sängförening låter snart höra sig igen vid våra ungdomsmöten.

J. W. S.

I annat sammanhang i detta nummer omnämnes, att fru Skans är sjuk. I enskildt bref, dateradt den 16 nov., till undertecknad säger pastor Skans: "Min kära hustru är sämre." Äfven nämner han, att dottern Hanna varit sängliggande sedan ett par dagar förut. Den kära familjen försäkras om allas vårt hjärtliga deltagande i dessa pröfningar. Mätte det täckas Herren att snart återställa de sjuka till hälsa!

RED.

* * *

Af *plåtstidningen* i La Conner inlämna vi, att pastor G. A. Anderson med familj på ett angenämt sätt öfverraskades af församlingsmedlemmar och andra vänner till ett antal af omkring ett hundra. Detta skedde mot slutet af oktober. Närmare detaljer saknas.

* * *

COLUMBIA fick 16 nya prenumeranter vid konferensens möte i Spokane. De hälsas hjärtligt välkomna med ett innerligt tack!

Ännu ett missionsmöte.

Ett sådant hölls i svenska lutherska kyrkan i Gooseberry, Oregon, onsdagen och torsdagen den 4 och 5 november. Pastor Nyström och undertecknad voro Portland-distriktets representanter. Pastor Skans skulle hafva varit med, men måste resa direkt hem på grund af sin hustrus sjukdom.

Näväl, med särskild tillåtelse af konferensen fingo de ofvannämnda begifva sig från Spokane redan på måndags eftermiddagen. Vid Arlington, 140 mil öster om Portland, skildes vi från pastor Skans. Klockan var tre på morgonen, och här fingo vi vänta ungefär tolf timmar på det tåg, som skulle föra oss till bestämelseorten. Vid Heppner Junction stego vi på bibanans tåg, hvilket förde oss 30 mil söderut till Tona. Klockan var nu fem på eftermiddagen. Vid stationen var vår gode vän John Johnson färdig med skjuts, och nu bar det af i sydvästlig riktning bortåt tjugu mil. Vi mötte flere hvetekörare med sex hästar dragande tvenne tungt lastade vagnar, en ovanlig syn för den besökande främlingen. Emellertid voro vi snart framme i den gästfria boningen, där Mrs Johnsons Martatjänst syntes oss dubbelt välkommen efter vår långa och krångliga järnvägsresa.

Hittills hade vädret öster om Cascade-bergen varit tämligen sommarligt. På onsdags morgonen var himlen hotande och vinden kall. Icke desto mindre var kyrkan fylld med både äldre och yngre, då missionsmötet tog sin början. På förmiddagen predikade undertecknad. Efter gemensam middag i kyrkan vidtog bibelsamtalet öfver Herrens ord: "Saliga äro de, som höra Guds ord och gömma det." Flere af de närvarande hade kommit så långt som 30 mil, och dessa stannade till följande dag hos några af de närmare kyrkan boende. Pastor Nyström och undertecknad blefvo förda till Olof Bergströms hem på aftonen, där vi, tack vare Mrs Bergströms omsorg för oss, mådde förträffligt. Vi lade särskildt märke till de många och snälla barnen i det hemmet. På onsdags morgonen var vädret till ytterlighet stormigt, och på en trakt, hvarest ögat ej kan upptäcka ett träd eller en buske på milslånga vidder, där känner man den kalla vinden. Snö kunde ock i

yminighet ses på de 25 mil i sydost liggande "Blue Mountains". På förmiddagen var kyrkan åter fylld med folk, några, som icke kunnat komma dagen förut, voro nu där. Pastor Nyström höll skriftotat. Undertecknad predikade öfver en af allhelgonadagens texter, hvarefter hölls nativardsgång. Så intogs middag åter igen i kyrkan, hvarvid i likhet med föregående dag trefnaden i det sällskapliga samkvämet förlänade åt den utsökt goda maten en extra krydda. Huru angenäma äro ej dessa gemensamma missionsmötesmiddagar! Det veta alla, hvilka varit med om dem. Hälsning och tack till eder, I fruntimmer i Gooseberry, för allt extra besvär. Där Marta-omsorgen, så viktig, blir förenad med Maria-sinnet, så nödvändigt, där är också Mästaren närvarande med sin välsignelse. Och våra missionsmöten äro passande tillfällen och uttryck därför.

Den högt uppsatte blir skakad och bestormad. Så ock med kyrkan i Gooseberry. Hon ligger högt, och hela dagen skakades våldeligen den lilla vackra helgedomen af stormen. På eftermiddagen hölls reformationstal, pastor Nyström på svenska, undertecknad på engelska. Ungdomen i Gooseberry föraktar ej svenskan, men föredrager dock engelskan. Så fingo vi skiljas åt vid fyratiden. Pastor Nyström blef kvar för att predika följande söndag. Undertecknad fick följa med Paul Troedsons familj hem till Douglas för att vara så mycket närmare järnvägen följande morgon. Den 25 mil långa färden var angenäm. Man fick se så mycket af dessa mycket omialade hvetekörare i all deras oändliga utsträckning. En farmare, som här har mindre än ett tusen acres, är en "småfarmare", hette det. Undertecknad känner sig tacksam för detta besök. Guds frid och välsignelse vare med eder allesammans i Gooseberry.

Till sist må ock sägas, hvad som dock egentligen icke hör till min uppgift i detta meddelande, att vi alla fingo ett skönt intryck af vår vistelse i Spokane. Församlingen därstädes lämnade intet ogjort för vår trefnad. Särskildt äro pastor Frisk och undertecknad i stor tacksamhetskuld till familjen P. Peterson på Gardner avenue för all deras godhet mot oss.

OSCAR OSTRÖM.

Jul.

Så klar lyser stjärnan på himlen i kväll,
må den i vårt hjärta ock lysa,
ja, sprida sin strålgans till ringaste
tjäll,
till alla, som hungra och frysa
och bära på tyngande bördor!

Guds evige Son hvilar fattig och späd
i Betlehemsstallet, det ringa,
o, må vi af hjärtat då ock vara med
att hyllning och lof honom bringa,
som stigit hit ned till vår frälsning.

Guds väsendes afbild förnedrar han sig
till fattiga människors like
att därmed förvärfva åt dig och åt mig
ett evigt beständande rike,
ett arf med Guds helgon i ljuset.

Förlossning och frid är det budskap
han bär
till dödsrikets fångar på jorden;
o, tränge då djupt i hvar hjärta sig
här
de ljulliga, frälsande orden,
att Kristus har kommit i världen.

Ja, blifve vår jultid välsignad för-
visst
med eviga gåfvor från ofvan
och allt, som är skänkt af vår Herre
och Krist,
den stora, osägliga gåfvan,
som gifves af nåd åt oss alla!
L. S.

"Vi sågo hans härlighet."

O. O.

Så lyder evangelisten Johannes' julbudskap.

Vi — hvilka vi? Vi som så länge hade väntat, trånat och längtat efter Messias, Frälsaren, vi som så väl behöfde en Frälsare, vi som voro helt och hållet förlorade, förtappade och olyckliga utan honom, vi sågo honom i hans härlighet såsom Messias. Hvem var han då, och hurudan var han? Han var "ende Sonen, full med nåd och sanning".

Men det är icke evangelisternas och apostlarnas seende af Jesu härlighet, vi nu skulle försöka att beskrifva, det är oss själfva, vi vilja fråga, om vi nu under julhögtiden och under vårt förflutna lif hafva sett något af denna härlighet.

Vi, hvad äro vi? Arma syndare, djupt fallna syndare. Hafva vi lefvat så länge på jorden, att vi hunnit lära känna oss själfva såsom verkligt stora, helt hjälplösa syndare? Ja, ja, det är livets bittra erfarenheter, som allt mer och mer lära oss i Guds ljus se våra synder och vårt förtappade, hjälplösa till-

stånd. Vi sågo flera år igenom och särskildt vid vissa tillfällen oss själfva i vårt invärtes och utvärtes syndaelände. Då längtade, tränade och väntade äfven vi efter Messias, Förlossaren och Frälsaren. Och han kom äfven till oss i ordet, i evangelium, i det glada julbudskapet. Vi sågo hans härlighet. Det var en Frälsare-härlighet, full med nåd och sanning. Denna samma Jesu nåds och sannings härlighet sågo vi ock nu under jul, vi sågo, att vi hafva fullkomlig syndaförlåtelse och full, sann rättfärdighet i Kristus, en nådens och sanningens rättfärdighets-härlighet, vi sågo, att vi en gång genom Jesu nåd och sanning skola blifva fullkomligt fria från all vidlådande synd, att vår helgelses och helighets härlighet skall blifva lik Jesu egen härlighet.

Vi, vi arma svaga jordebarn, vi sågo och väntade så ofta efter en mäktig, trofast, älskande vän, åt hvilken vi kunde hängifva oss, hos hvilken vi kunde söka råd, tröst och hjälp. En vän, en trofast vän — så väl hvarje människovarelse behöfver en sådan! Så sågo vi då upp till stora män på jorden och trodde, att vi hos den eller den skulle finna en trofast, mäktig beskyddare och hjälpare vänskap. Ack, ack, vårt hjärta har varit nära att blöda till döds gång efter annan, sedan vi funnit oss skamligt besvikna i vår vänskapförväntan bland de store i världen och i kyrkan. "Huru platt intet äro alla människor", i all synnerhet de, som hafva anseende och rykte såsom stora och märkvärdiga! Huru tom och osäker all mänsklig vänskap! Ett väderombyte förvandlar vår bästa vän till vår värtse ovän. Vi frågade då år efter år, under det våra mänskliga vänskapserfarenheter blefvo allt bittrare och bittrare, med allt djupare och djupare ängslan: finns det en vän, en mäktig, trofast och helt oppriktig vän för mig, arme? Vi sågo då Jesus uti hans härlighet såsom vår vän den bästa, och vi sågo med ären hans kärlek allt härligare och härligare, ty hans vänskap var och är "full med nåd och sanning". Aldrig kunna vi finna verklig nåd hos människor, hos Jesus allena är nåd, innerligt förbarmande, djupt och outtröttligt deltagande, verkligt genomskådande af vår nöd. Aldrig finna vi fullkomlig sanning hos människor. Ingen människa är helt oppriktigt

och beständigt sann mot oss. Jesus allena är full med sanning mot oss, "den samme i går, i dag och desslikes i evighet". Vi sågo, souliga af oss, under många år Jesu härlighet såsom vår vän den bästa, och nu mot älderdomen se vi mer och mer denna härlighet.

Vi längta, många af oss, efter ett verkligt hem, ett evigt julfridshem. "Här är allt bemängdt med pust." Vi sågo Jesu härlighet, då han bodde ibland oss, vi sågo, att han har ett härlighetshem för oss, ett hem som är "nåd och sanning" i fullkomlighet. Dit sågo vi, dit längtade vi nu under jul. Till detta hem sände vi från vår jordehydda mången julhälsning. Till detta hem snekade vi om nåd och sanning för de många främlingarna här nere.

Frid på jorden.

Med syndens inträde i världen försvann friden på jorden. Människohjärtat, fridens hemvist, blef oroligt och fridöst. Sedan dess sväfvade fridens sälla dufva öfver människoläktet under hela gamla testamentets tid. I löftena om honom, som skulle förlossa Israel och frälsa det från alla dess synder, förnams denna dufvas Vjufva vingslag, och dess himmelska fläkt trängde ned i deras hjärtan, som i tron väntade efter löftet fullbordad. När den saliga dag kom, då fridens Konung, Guds enfödde Son, nedsteg till jorden och blef en människa såsom vi, då sjöngo himmelens härskaror: "Frid på jorden." Underbar var denna sång för herdarna i Betlehems-nejden, och underbart bar den sedan gripit fridlösa syndares öron och hjärtan. Inom kristenheten fröjda tonerna af denna sång sorgbundna själar, och inom hednavärlden väcker den förvåning. Såsom den himmelske fridsfurstens sändebud utgå missionärerna till hednavärlden med detta fridens budskap.

Det barn, som föddes i Betlehem, kom med ljus till dem, som sutto i mörkret, med förlossning till de fångna och med frid till de fridlösa. Det barnet är fridens Konung, som ej blott meddelar ljus, lif och frid, utan själf är världens ljus, lif och frid. Han är tillika världens ende Frälsare från synd och död, dess hopp, ty i honom skola hedningarna hoppas.

Medan vi fira jul och fröjdas öfver evangelii rika välsignelse samt

glädjas i hoppet om evigt lif, må vi ej förgäta de millioner människor, som ännu sitta i hedendomens mörker. Dessa känna ej det dyra Jesusnamnet, de hafva ingen jul och ingen julglädje, då julens glada hälsning: "Frid på jorden", ännu är dem obekant. Bland alla andra, som vi under julen vilja uppmantra med en julklapp, må vi ej glömma de arma hedningarna. Ett juloffer till hednamissionen borde höja julglädjen i hvarje kristligt hem och inom hvarje kristlig församling, på det att fridshälsningen må kunna bringas till hedningarna och evangelii ljus, lifgivande och värmande, må upplysa dem, som ännu sitta i döds-skuggans kyliga natt. Må under denna julhelg den sköna änglasången: "Ära vare Gud i höjden och frid på orden, till människorna ett godt behag", så sjungas inom kristenheten, att dess toner må framtränga med makt till hednavärlden och dess fridsälla eko återkomma med en mild hviskning om härliga segrar och ett fröjdefullt: "Herren har gjort stora ting med oss; däröfver äro vi glada."

Resolutioner.

antagna af den svenska ev. luth. ungdomsföreningen i Seattle, Washington, med anledning af mr Emil Andersons dödsfall den 19 oktober 1903.

Enär Herren öfver lif och död enligt sitt allvise råd och förutseende behagat hädankalla vår afhållne vän och medlem, därför beslutadt:

att vi med tacksamhet till Gud erkänna den välsignelse, som kommit oss till del genom denne vår väns rättframma vandel och hans deltagande i verksamheten inom vår förening;

att vi innerligt deltaga med hans anförvanter och många vänner, så väl här i landet som i Sverige boende, i deras sorg och saknad;

att vi med undergifvenhet för Guds vilja erkänna, att Herrens tankar äro icke våra tankar och hans vägar äro icke våra vägar;

att vi hysa det hopp, att denne vår vän och medlem af nåd för Jesu skull fick flytta från denna jordens oro till himmelens fridsälla boningar.

Seattle, Wash., den 6 nov. 1903.

Å ungdomsföreningens vägnar,

KOMMITTERADE.

"Och sedan."

Filip Neri mötte en dag under sin vanliga morgonvandring en ung man, som med glädjestrålade ansikte omtalade för honom, att hans käraste önskningsar blifvit uppfyllda: han hade nämligen af en rik släkting fått medel att resa till universitetet för att där fullborda sina studier. Filip Neri lyssnade en stund till ynglingens utgjutelser utan att säga ett ord. Slutligen sade han:

"Och sedan? Hvad skall du göra, när du slutat dina studier vid universitetet?"

"Då skall jag söka förvärfva mig ännu mera kunskaper; jag vill göra mig bemärkt genom värtalighet och vetande!"

"Och sedan?"

"Sedan? — Jag menar, man skall gifva mig ett ämbete i staten, ja, att jag skall kunna stiga från den ena graden till den andra!"

"Och sedan?"

"Ja, sedan — sedan skall jag, ansedd och ärad, njuta af detta lifvets goda och utan fruktan gå en lugn och lycklig ålderdom till mötes!"

"Och sedan?"

"Sedan", återtog den unge mannen, förvånad öfver den allvarlige vänens upprepade fråga — "sedan — sedan skall jag dö!"

"Och sedan?" frågade ännu en gång Neri.

Ynglingen svarade icke ett ord. Allvarliga, dittills undanträngda tankar på detta eviga "sedan", som ligger bakom detta flyktiga *nu*, uppstego i hans själ. Detta blef begynnelsen till en salig vändning i den unge mannens lif. Han fick från denna tid en ny riktning och ett nytt mål för sina sträfvanen.

Novemberrumret af den illustrerade tidskriften *Ungdomsvännen* har utkommit med följande innehåll: Titelplansch: Svenskt insjölandskap från Kolmården. Oljemålning af Herman Alfred Leonard Wahlberg. — När gråa dagar dö (poem), A. O. Linder. — "Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden." C—g. — Esaias Tegner (illustr.), Y. — "Äreminnet" (poem), S. M. H. — Karl Thure Sällberg (illustr.), S. M. H. — Några minnen från Östern sommaren 1903 (illustr.), S. G. Y. — "Drottningens diamanthalsband." — Hafvet till solen (poem), Pehr Wieselgren.

— Amerikanska folklichsbilder från gatan (illustr.), Y. — Kaparekaptenen John Norcross. — Svensk-amerikanska bilder (poem), Ludvig. — Från Minnesota-konferensens diakonissanstalt (illustr.), C. A. Hultkrans. — Blinde Nils Peter, Albert Åstrand. — Sköna hamnar (illustr.) — Bibeln på slagfältet. — Baccalaureate Address (illustr.), C. E. Lindberg. — Beslöjade eder, E. A. Z. — Barnen i smedjan (illustr.) — Resebref, Carl Swensson. — Skandinavien genom amerikanska glasögon (illustr.) — Mottagna böcker, Y.

Prenumerationspris \$1.00 per år. Rekvireras hos Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Fråga ej efter människors beröm eller klander. Gör din kristliga plikt, oafsedt opinionsströmningarna omkring dig.

* * *

Det är fäfängt och orätt att söka behaga alla. Vår Frälsare hvarken kunde eller villa göra det, och hans efterföljare böra aldrig försöka det.

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG

Kontorstimmor:
10—12 f. m., 2—4 och 7—8 e. m.
Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce
Building öfver Malstrom Bros. apotek.

TACOMA. WASHINGTON

OLE B. LIEN. HARRY B. SELVIG.

Skandinaviskt Apotek.

Droger, Kemikalier och Toilett-artiklar.
Receipts fyllande en specialitet.

Telephone James 111.

1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wash

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale
...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave. Tacoma, Wash

Mills Market Co.

DEALERS IN

Fresh, Salt and Smoked Meats.

Poultry, Fish and Produce.

Telephone Main 716. 1026 Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.

NYA BÖCKER.

"Från solsidan"

AF AINA.

Pris i vackert klotband 65 cents; häftad 40 cents.

"I morgonstund"

Maningsord för hvarje dag i året

af CARL SWENSSON.

Pris i vackert klotband \$1.00.

Utkommer den 10 dec.

"Diakonisskallet"

I förlöten och närvarande tid

af

EMIL WACKER.

Pastor och rektor vid den ev. luth. diakonissanstalten i Flensburg.

Översättning af A. F. ALMER.

Inbunden i vackert klotband.

LUTHERAN AUGUSTANA BOOK CONCERN,

Filialer: 213 East 7th Str., St. Paul, Minn.

377 Broadway, New York, N. Y., Room 1009.

ROCK ISLAND, ILL.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO.

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

* DENTIST *

Teeth extracted without pain by use of
local anesthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.

Grocerihandel

Spicer Block,

MOSCOW, IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas värlar till utlandets
alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.

The Golden Rule

Everything in

Dry Goods and Clothing
at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpar, Stovar, etc. lagas.
Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandabåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER OCH STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, IDAHO.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Fruk-
ter, Groceries och Konfekter.

Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handsakar för män och gossar i rikt
urval.

"Den som spar, han har." Spa-
ra 10-centaren, och dollarn är Er.
Insätt Edra besparingar i SPOKANE
& EASTERN TRUST CO:S spar-
banksafdelning. Intresse betalas i
januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST Co.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brefstäl-
lare. Klotband \$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klotband.. \$1.00
Svensk-amerikansk Kokbok. Kart..... \$1.25
Do, klotband \$1.50
Ahlbergs Biblisk Skattkammare. Välsktb. \$1.50
Do, Läderband \$1.75
Do, Moroccoband med guldsnitt \$2.25
Rosenius' Beträktelser för hvar dag i året.
Välskt band \$1.50
Do, Läderband \$1.75

Kataloger gratis.

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och

.... OPTIKUS....

Spicer Block. - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not **Frank**
keep time, take **Kelly**
them to

Browne Block - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandabålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för bifv,
fläsk, färskött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.